

Eticheta si protocol

*“Manierele sunt o oglinda in care fiecare isi
arata fata”*

Prezentarea conceptelor

„Regulile de conduită” sau „regulile de comportare” la care se referă eticheta contribuie la buna desfășurare a relațiilor din societate.

Ceremonialul și protocolul garantează egalitatea în drepturi a partenerilor, care permite fiecăruia dintre ei să-și facă auzită în mod liber vocea. Și unul și celălalt impun curtoazia care trebuie să guverneze raporturile între oamenii de bună credință.

Aspecte care contribuie la crearea unei bune prime impresii:

- Punctualitatea
- Ținuta vestimentară
- Salutul (strangerea de mână)
- Conversatia

Punctualitatea

- În unele țări (cu precădere în Germania, Olanda, Japonia) punctualitatea absolută este cerută în cadrul întâlnirilor de curtoazie sau de afaceri.
- În altele (cum ar fi majoritatea țărilor din Orientul Mijlociu și America Latină) punctualitatea nu este, în mod tradițional, o prioritate – timpul pentru întâlnire este considerat relativ.
- Astfel, în timp ce o întârziere de 30 de minute, în cazul unei întâlniri în S.U.A., ar fi o insultă și un fapt frustrant pentru participanții ei, în Arabia Saudită, acest lucru nu ar avea un impact deosebit.

Vestimentația

- ***Regula de etichetă vestimentară cere o îmbrăcămintă corectă, în plină armonie cu conformația corpului și împrejurările în care este purtată.***
 - A fi elegant nu înseamnă preocuparea exclusivă pentru numărul și prețul toaletelor, copiarea fidelă a modei lansate de diferite case de specialitate, ci preocuparea pentru alegerea unor ***materiale de bună calitate și o croială corespunzătoare.***
 - Vestimentația este importantă peste tot, dar standardele locale privind îmbrăcămintea variază. Din fericire, nimeni nu poate greși prea mult dacă se îmbracă cu hainele de afaceri potrivit standardelor nord – americane sau europene.
-
-

- Costumul gri sau albastru închis pentru bărbați și (echivalentul acestuia pentru femei) induce un anumit profesionalism.
- În unele țări, în special cu climă caldă, purtarea unui costum s-ar putea dovedi o îmbrăcămintă prea groasă. În astfel de climate, omul de afaceri care vine la întâlnire ar putea să poarte o cămașă deschisă la gât (aceasta este o îmbrăcămintă obișnuită în unele țări ca Israel, Nicaragua sau Malaesia).
- Femeile trebuie să fie mult mai atente la toate aspectele care privesc ținuta vestimentară. De exemplu, chiar dacă poartă un costum de culoare închisă recomandat în Japonia sau Oman, decolteul bluzei nu trebuie să fie prea adânc. ***Bluzele nepotrivite atrag atenția în culturi care fie nu sunt obișnuite cu fizicul multor femei occidentale, fie interzic acest gen de „expuneri” prin virtutea propriei religii.***

Pentru un bărbat:

- cămașă albă cu cravată simplă (culori sobre, dungi și modele simple);
- cămașă cu dungi delicate și o cravată cu imprimeu simplu;
- haină la un rând, care dă o linie zveltă și arată bine pe oricine;
- haină la două rânduri, dacă sunteți bine făcut și nu prea solid;
- ținuta oficială este dată de un costum cu vestă, în materiale închise la culoare, care dau impresia de suplețe, sau în imprimeuri mărunte.

Pentru femei, este recomandabil

- Să poarte fuste clasice, taioare, rochii cu croială clasică, simplă;
- Ca poșeta să fie bine organizată, în stare bună și nu trebuie lăsată pe masă ori la vedere;
- Să nu poarte bijuterii zgomotoase care sunt iritante;
- Să nu amestece bijuteriile de aur cu cele de argint;
- Să nu poarte inele pe toate degetele;
- Machiajul și accesoriile să fie discrete;
- Să nu poarte dresuri în culori stridente și cu modele;
- Ca pantofii să se asorteze cu geanta (din aceeași gama cromatică);
- Să evite să poarte tocuri prea înalte.

Salutul

Salutul este o manifestare de curtoazie față de o altă persoană sau de un grup de persoane.

Câteva reguli de baza în legătură cu salutul:

- bărbații salută primii femeile;
- persoanele mai tinere salută primele pe cele mai în vârstă;
- subalternii salută pe superiorii in grad.

Răspunsul la salut este obligatoriu: un gest contrar poate fi socotit ca lipsă de politețe.

În timpul salutului se folosesc și formulele: „bună dimineața, bună ziua sau bună seara”. La întâlnirile oficiale se pronunță denumirea rangului: „bună ziua domnule director, presedinte, ministru etc.

Salutul (continuare)

- Strângerea de mână poate interveni fie când persoanele care s-au salutat se opresc pentru a sta de vorbă sau a continua drumul împreună, fie cu ocazia prezentării lor.
- „Strângerea” nu este niciodată prea rigidă și nu se scutură mâna. În Asia, strângerile de mână pot dura până la 10 sau 12 secunde.
- În toate împrejurările, bărbații se ridică pentru a strânge mâna interlocutorului; femeile, în schimb, nu se ridică în picioare decât când este vorba de o persoană mult mai în vârstă sau pe care doresc s-o onoreze în mod special.
- Sărutul mâinii continuă încă să fie practicat în numeroase locuri sau împrejurări, fiind considerat ca o formă de curtoazie. Sărutul mâinii se face într-o formă politicoasă, prin aplecarea corpului, este recomandabil să se simuleze gestul (nu se atinge cu buzele mana persoanei).

Conversatia

- Pentru desfășurarea unei conversații plăcute se cer cunoștințe variate de cultură generală, tact, atenție, politețe etc.
- În ceea ce privește atitudinea în timpul unei conversații, de obicei se spune că nu este frumos „*să pari nici mai inteligent și nici mai instruit decât interlocutorul tău*”.
- Trebuie evitate întreruperile partenerului cu exclamații de felul: „nu aveți dreptate!”, „ce eroare!” etc.
- Se va evita, pe cât posibil, tusea sau strănutul zgomotos în timpul conversațiilor, acestea făcându-se cât mai discret posibil și întotdeauna în dosul batistei, cu corpul întors într-o parte față de interlocutor.

Convorbirea telefonică

- Convorbirile telefonice necesită respectarea unor reguli de care este indicat să se țină seama. În acest sens, trebuie cunoscută în primul rând necesitatea de a se face prezentările de rigoare. Prezentarea trebuie să se facă indicându-se numai numele apelantului.
- Dacă este vorba de o convorbire profesională, mesajul se va transmite succint și făcând referire la elementele cele mai importante.
- În cazul transmiterii unei comunicări de o deosebită importanță, nu este greșit și nici nepolitic să se ceară citirea, pentru controlul exactității, a notei transmise.

Semnificatia culorilor

În lume, culorile au diferite înțelesuri și asocieri.

- În S.U.A. și Europa, culoarea neagră este asociată cu moartea. La o înmormântare se poartă negru, anunțul funerar este tipărit cu cerneală neagră (adesea încadrat într-un chenar negru). Totuși, acest fapt nu reprezintă o alegere universală.
- În mare parte din Asia, oamenii poartă culoarea albă la înmormântări, iar în tradiția budistă, numele persoanei decedate nu este scris cu negru, ci cu roșu. Din acest motiv, în Asia, numele personal nu trebuie să fie niciodată scris cu roșu. Tipărirea numelui unei persoane aflate în viață cu roșu poate fi extrem de ofensatoare. Poate fi înțeleasă chiar ca o amenințare – o prezicere că acea persoană va muri în curând. Dacă înmânați o carte de vizită unui asiatic, având numele dumneavoastră scris cu roșu, veți transmite un mesaj extrem de indezirabil.

Semnificatia culorilor

- Pe de altă parte, **roșul** poate fi o alegere foarte bună în mare parte din Asia pentru orice, în afară de numele personale.
- **Roșul** și **galbenul** sunt considerate culori norocoase. În tradiția Asiatică bonusurile anuale pentru angajați sunt date cu prilejul Noului An Chinezesc în plicuri roșii care sunt denumite hong bao.
- Lumânări roșii sunt arse la petreceri, iar miresele la nunțile tradiționale poartă deseori roșu. Deci, roșul este o bună alegere în Asia pentru logo-ul companiei sau ambalarea produselor.
- Roșul este, de asemenea, culoarea cea mai asociată cu regimul comunist. În orice țară care a luptat împotriva comunismului, alegerea culorii roșii poate avea o conotație nu tocmai plăcută.

- Numai **albastrul** este pentru băieți, iar numai **rozul** pentru fete?
- Printre occidentali, aceste asocieri de culori sunt atât de bine fixate încât par instinctive.
- Mare parte din restul lumii, de exemplu, asociază **galbenul** cu femeile. În multe țări, **roșul** este culoare masculină predominantă.
- Acest lucru este adevărat chiar și în Anglia, unde roșul este văzut ca fiind mai masculin decât albastrul (soldații britanici au avut deseori uniforme roșii, iar imperiul britanic a fost întotdeauna colorat în roșu pe hărți).

- În unele țări **culoarea galbenă** este asociată cu lașitatea (în țări ce includ S.U.A., unde, despre un laș se spune că are o dungă galbenă).
- **Galbenul** poate fi considerată, de asemenea, culoarea bolilor (aceasta fiind, probabil, o imagine derivată de la „febra tifoidă”).
- Poate din cauza asocierilor sale cu aurul, galbenul a fost deseori rezervat pentru persoanele de rang înalt din Asia. În trecut în China, numai Împăratul avea voie să poarte galben.
- În Malaesia, chiar și în zilele noastre o nuanță distinctă de galben este rezervată pentru regele malaesian. În Japonia, culoarea familiei imperiale este **movul**.

- Culoarea **verde** este în mod intens asociată cu mediul înconjurător.
- Este, de asemenea, culoarea Islamului, ceea ce o transformă într-o culoare sensibilă în țări unde Islamul determină conflicte. Astfel de țări sunt Algeria (confruntată cu accese de fundamentalism), Israelul sau Bosnia, precum și Turcia sau India (unde islamul constituie o chestiune de diviziune politică).
- Purtarea de pălării verzi în China nu este recomandată deoarece pălăria verde este simbolul tradițional asociat soțului înșelat sau proxeneților.